

попыта Есөирь и са научи, че бѣ рѣшено да затрые Мардохей и сичкый родъ Іудейскый, призова Божі та помощь и отиде при царьтъ за да го моли да не яса истрые народътъ ѝ; и безъ да обевн тозь часъ работата на царьтъ призова го сама на пирь. (Есдрь. д. е.).

§. 173. Гнусната смъртъ на Амана.

Артаксерксъ дойде на пиршеството съ Амана и са прѣдаде на веселіе, тогази Есөирь паднж на царьтъ на краката да са моли. Той ѝ са обѣща да ѝ испълни желаніето, ако бы даже му поискала тя и половината отъ царството му. Тогази Есөирь му рече: „За моето спасеніе и за спасеніето на народътъ си са моля на тебе, о царю, защото Аманъ, лукавый този врагъ и гонитель устрои да на погуби синца ны.“ — Отъ тѣзи думы като са смути Артаксерксъ и като чу, че Аманъ былъ приготвилъ за Мардохея кръсть, заповѣда да приковжтъ сжщый Амана на кръсть. (Есдрь. с. з.).

§. 174. Киръ царь Персидскый, като прѣвзе Вавилонъ, освободява Іудеитѣ.

Вавилонското плѣненіе са продължи седемьдесеть години, и то бѣ прѣдрѣчено отъ Бога. Подирь туй Киръ Персидскый царь, като побѣди Вавилонскый царь, даде изволеніе на Іудеитѣ да са върнжтъ въ отечеството си, и да подновжтъ храмьтъ. Той заповѣда още да имъ са даджтъ свещеннытѣ сѣждове, които бѣ зель Навуходносорь. И тѣи Іудеитѣ подъ прѣдводителството на Зоровавеля, върнжжх са въ Іерусалимъ и положижх първытѣ основанія на вторый си храмь. Но строеніето са прѣкъснж по безпокойствія